

1787.

Synakiewicz ks. Felicj, reformat
Ecloga super redditum ex Ucraina ... Stanislaw Au-
gusti.

E C L O G A

Super Reditum ex UKRANIA ad Sedem Regum

Subiectissimosque Sos

S E R E N I S S I M I

STANISLAI AUGUSTI

Regis Poloniarum, Ducis Magni Daithyanitæ &cæ

Domini Clementissimi

Mense Julio, Annò 1787.

Per Patrem Felicem Synakiewicz Reformatum

Sæ. Maiestatis Regis Poloniarum Actualem Theologum,

Provinciæ Prussiæ Ex-Definitorem, Gvardianum

Gedano-Stolcembergensem

D E C A N T A T A.

XVIII.2.1135

Ad
SERENISSIMUM POTENTISSIMUM
STANISLAUM AUGUSTUM

Regem Poloniæ, Magnum Ducem Lithuaniae &c.

Dominum meum Clementissimum.

*Qua fas est, humili mentis pietate, fideque
Submissa, hoc opus exiguum, parvumque labore
Reddo Tibi sacram supplex, Tu fronte benigna.
Aspice, quæ ferimus, tenui munuscula cultu:
Da facilem cursum, atque audacibus annue cæptis
Princeps, hoc vasto, major virtutibus orbe
Quem regis; o! Patriæ Pater, Spes unica nostri.
Non ego divitias non auri munera capto,
Fallaces imitata hamos: sat dives habebor,
Si mihi contigerit placatum Numen habere
Principis, Et vultu capi mea dona sereno.
Amplius haud voti deerit pars debita nostri.*

*Sæ. Sux Regiae Mttis
Domini Clementissimi*

Theologus, & Fidelis Subditus.

Semper Honos Nomenque Tuum

laudesque manebunt.

Virgil.

TITYRUS & JOŁA.

T. *F*ola quid quereris? quid fles? plorare virilem
Non decet ætatem. Causam Vicine revela,
Pol grave quid fuerit, nam quot jam lustra peregi
Teeum? Credo decem; nec sic te flesse recordor.
Ne sic te perimas, suspiria singula guttam

A 2

San-

Sanguinis, ut perhibent, tractant ex Corde, periti.
Excute (te quæso) tanti momenta doloris,
Qui si longus erit nullâ medicabilis arte est,
Nec finem capiet donec tibi vita superstes.
Hinc cesset dolor, hinc planctus, quô vita senescit,
Inque senem, Juvenem mutat, jam morte cadentem.

J. Eheu! tune rogas oculis cur decidit iûnda?
Aspice Varsaviain, premit altum Corde dolorem;
Aspice Magnates, populum, Clerumque, gregemque;
Sive vir, aut mulier seu sit juvenisque, senexque,
Omnes nonne vides in fletum ducere voces?
Hac in Sede *Ducum Communis* Tityre luctus
Te ne fugit? *Princeps* nescis ubi? qualia nescis
Fama ferat? *Pater* hic *Patriæ* perrexit ad illos
Lechiadum Regni fines, quos occupat atrox
Gens *Cóscacum* furibunda, serox, vilisque, levisque,
Quæ toties fuerat Regi Regnoque rebellis;
Gens assveta diu civilia bella movere.
Tityri? te ne fugit *CASIMIRI* tempore Regis; (*)
Heu! quantis luimus nos tristia prælia damnis!
Invasit Lechiam Matrem, hæc soboles malè grata.
Opprimit insontes, mactat juvenesque, senesque;

Sit

(*) Anno 1648 Vladislaus IV. Rex fatis concessit, ætatis 52. Regni Anno 16. Cujus post mortem, sub tempus interregni: nec non tenente Regni Sceptra Joanne Casimiro Rege Poloniarum plebs Cosacorum Zaporoviensium Seditione, ad Borysthenem in *Ukrania* habitantium, Duce Bogdano Chmielnicki rebellioni arma contra Regem Regnumque movit. Hæcque rebellio longo annorum tractu est continuata, non sine magna strage, cædeque dirissima Incolarum.

Sit vir, sit mulier, rapit omnia fluminis instar,
Plena feræ cædis fuerant, & plena Cruoris.
Obruta mole suâ cum corpora dirâ jacerent,
Perfusam multô cæsorum sangvine terram
Immaduisse ferunt, & rura natasse cruore.
Non aliter: quam cùm nivibûs de monte solutis
Vere tepente, madet tellus pluvialibus undis.
Saxa jacent, nulloque domus Custode tenetur;
Quæ nequeunt secum ferre, aut abducere, perdunt;
Quid superest reliqui; comburunt vindice flammâ.
Hos inter populos versantem, tu ne putabis?
Tityre securum Regem, Dominumque reverti?
O! optate tuo populo Dulcissime Princeps!
O! *Auguste Pater Gentis!* non herclè decebat,
Sic nos deseres, ut tanta pericla subires.
O! illucescat lux hæc, adventet & hora,
Ad nos Te referens, Te, Te vocat omnis, & optat.
Ipsi te fontes, ipsa hæc arbusta, (videsne
Tityre? marcescunt,) revocant o optime Regum
Heu! redeas, populumque tuum mærore jacentem,
Mox recrea, redeas, vel tanto angore perimus.

Tityre præterea: nescis quæ semina morbi?
Rex ubi versatur. Confinis Turcia Lechis
Peste frequens moritur, grassatur lethifer æstus,
Oppida, per pagos, tollens hæc tabe quotannis;
Hinc: Auram Regi similem timeo nocituran.
Tu Deus omnipotens, Regumque suprema Potestas;
Hunc Comitare Duce m nec ab Hoc Tua Dextra recedat,
Alarum Deus AUGUSTUM defende sub umbra.

Infl.

Insuper: oro, velis, dubias componere mentes,
Tityre, quæ *Jolam* conturbant. Rex ubi degit,
Implentur validæ numerosò Milite turmæ.
Hinc Oriens, illinc Septentrio, & Austria dicit
Pugnaces Equitum turmas, peditumque catervas,
Ore truci, vultuque minax stat miles ubique,
Expectans signum pugnæ, sonitumque tubarum.
Hæc quid sunt? video mars toto sœvit in orbe.
Ad nos illæsus *Princeps* poteritne reverti?
O! AUGUSTE Potens! o! STANSLAE pacis Amator!
Te superi servent a bellis *Angele Pacis*.
Claudant astra (precor) *Janum*, (*) sat Regna biberunt
Sangvinis, optatæ sint nobis tempora pacis,
Pax fæcundat agros, pax messibus horrea rumpit,
Sub juga bos veniet, sub terras seimen aratas.
Omnia pace vigent, utinam sint fædera *Pacis*.
Hæc sunt, quæ miserum me *Jolam* Tityre turbant,
Hæc gemo, te solum ridentem Tityre miror,

T. Rideo, quod tali famæ sis credulus ultrd,
Fallitur, & fallit, vulgi qui pendet ab ore.
Hac à Sede DUCUM tu cùm sis *Baltida* (**) distans;

Ignor.

(*) *Janus*, Armorum & Mensium Deus; Pacis & Belli arbiter, antiquissimus Italiæ Rex; quem geminam faciem prætulisse ferunt. Templum illi Romæ consecratum ad infimum Argiletum a Numa Pompilio, quod tempore belli patebat, tempore pacis claudebatur. Unde Patultius & Clausinus cognomi- nabatur, ut autor est *Servius*. Constat autem templum hoc ter fuisse clau- sum: 1mo, regnante Numâ; 2do, post bellum punicum; 3to, post bella Aetiacâ, quæ confecit Augustus.

(**) Id est: ad Mare Balticum circa Gedanum habitans.

Ignoras penitus, pia quam sint Numinia Regi;
Pagina quid referat? cunctarum Nuntia rerum.
Neque tuum possum *Jola* culpare dolorem;
Reddis justa Duci. Quis non veneretur, ametque
Talem? Cui Nomen gravitas Augusta Benigni
Finxit, tranquillæ qui curat commoda Pacis.

Qui florem musis, Patriæ qui commoda nostræ
Conciliat, qui dat placidos ediscere mores,
Ingenuasque colit studiis, & sumptibus artes
Munificus, doctisque viris, dat præmia Justus,
Moribus ut sanctis formetur & Arte Juventus.
Quæ sunt civilis, nexus, sunt vincula vitæ.
Quid moror? immensum est: virtutes dicere sanctas
Rex AUGUSTE Tuas. Aliis quæ singula namque
Esse solent bona, Relligio, moderatio morum,
Justitia, & legum pietas fidissima Custos;
Inculpata fides, & sancta modestia vitæ
Magnaue vis animi fortis, Clementia mitis,
Ingenii vigor *excellens Sapientia* Regum,
Quâ regere imperio populos, & legibus urbes
Quâ fundare queas, pacique imponere morem
Parcere subjectis, & debellare superbos.
Omnia solus habes, propriò ceu Pectore nata
Omnia conspirant in Te concorditer unum.

Ergo times merito Talis, Tantique Parentis
Casum, ne sit Ei præfens fortuna novareans.
Sed non Te Crucies *Jola*, sis fronte serena
Mox veniet Princeps ad nos, mox Crede reviset
Ille suos, hinc: jam querulum seponito luctum.

J. Nu.

J. N umina semper ego pulsabam supplice voto,
Restituant nobis AUGUSTUM sospite vita.
Sed dic, posco, mihi, quid certi Tityre nosti?
Alloquitur dulci nostrum relevato dolorem.
Jam lacrymas, gemitus sepono, dic citò tantum.

T. Quæ Scio, que legi, quæ desert publica fama;
Hæc tibi nota volo fieri mi Baltida Care.
Ductus amore sui populi, perrexit ad oram
Ukraniæ Princeps, vacuam nunc mente rebelli,
Noverit ut Dominum quondam gens seditiosa:
Quam matura gravi regnat prudentia mente,
Quam tranquilla fovet Regis Clementia pectus.
Quæ fit cura Patri de cunctis? quiue labores?
Sollicitudo vigil? tendens ad Commoda Regni;
Quæ: somnos rumpit, (nec dat quandoque,) salubres.
Excipit hospitiū Regem Kaniovia (*) nostrum,
Cujus in adventum plebis Procerumque Caterva
Funditur, & faciunt hæc quæ sunt Principe digna.
Dulcis erat visu cunctis, mox vocibus auras
Implent, Salve Parens Princeps ter maxime salve.
In Te nam Patriæ Spes inclinata recumbit,
Tu plebi, quodcunque fovet jam mente salutis,
Concilias; Tu das rebus succurrere lapsis,

In

(*) Kaniovia est Civitas ad Borysthenem situata in Palatinatu Kijovensi seu: in inferiori Volhynia. Ubi Serenissimo Rege Domino Clementissimo expectabatur adventus Serenissimæ & Invictissimæ Catharinae II. Imperatricis Totius Russiae, Quæ: Kijoviâ Classe magnificentissima & felicibus Borysthenis undis vehebatur, in limitibus Regni Poloniae (quos perluit hic fluvius) satianda.

In Te oculos, in Te ora vides, conjecta Tuorum
Undique. Te clamant omnes Dominumque, Patremque.
Salve iterum atque iterum Salve, Te gratia Caelo
Pro meritis tantis, cura, pietate, labore,
Certa manet. Tibi Posteritas se devovet omnis,
In laudes operosa Tuas, gestumque Tuorum.
Sed satis est. . . . Filum verborum rumpo meorum
Est dixisse satis: duo maxima Numina Terræ
Hic habitans Princeps sibi fædere junxit amico.

J. *Tityre* quidquid habes cordis, vel quidquid amoris;
Dic mihi plura, precor, verumque soleris amicum:
Rex mihi dimidium vitæ: pars maxima vitæ est.

T. Non opus est verbis mi *Jola* respice solus
Hanc partem terræ, quâ stat *Kijovia* nobis
Proxima, quæ cernes; memori nota pectore, facta.

J. *Tityre*, *Tityre*, o! dulcissime Tityre! cerne,
Fors veniunt ad nos fluvialia Numina Nymphæ
Naiades utrum sint? non hoc scio, *Nereidesve?* (*)
Equoreæ pelago fors emersere Sorores?
Roxolana Ratis vehit illas, signa patescunt.
Credo Deas: nam cur mandavit noster APOLLO

B Pri-

(*) *Naiades* dicuntur Nymphæ fontium & fluviorum. *Nereides* sunt nymphæ maris, *Nerei* & *Doridis* filiæ, humanam effigiem habentes, quarum nomina sunt: *Nesæ* & *Cymothoæ*, ac alia que apud *Hesiodum* in *Theogonia* enumerantur.

Prinus ut aspectus fuerit classisque, ratisque; Miles adesto statim, velox explodito centum Atque semel vicibus belli tormenta parata. Hanc ego credo Deam mi Tityre, Gentis amantem Nostræ, nam reboant pariter tormenta Dearum. (*)

T. Sanè vera refers: hoc Numen semper amicum, Lechiadum Genti sociatum est scedere firmò. Temporis adde moram parvi; spectare licebit Plura tibi Jola. En! nostri jam limina Regni Tangit propitium Numen, Jam noster APOLLO Festus præsigni pompâ properavit ad Amnem, Allaturus Ave, dicturus verba salutis. (**) T. J.

J. Tityre jam novi Nymphas, jam Numinia Terræ, Litteribus classem modò quæ appulere Borysthen. Dives opum, dives pictai vestis, & aurum Cum Patriis Nymphis, & fæmineo Comitatu Eximia formâ præstans, & divitc cultu, Tota decens, pompaque decus, Comitumque suarum, Cum

(*) Ad primum Conspectum Classis Imperatoriaz 6ta Maii hora 10 ante meridionali, de mandato Serenissimi Domini explosa sunt tormenta bellica Centies & una vice. Officium vicissitudinis exhibuit Classis Imperatoria exonerazione tormentorum nov̄es. Toties enim honor tribuitur Coronatis Capitibus, more exercitui navalii consveto. Casibus in ordinariis septies non nisi e jussu nodi mæchine rebdant.

(**) Serenissimus Rex U. C. Ducibus Proceribus Regni, omnibusque præsentibus Magistris stipatus, hora 12 meridiionali Kanoviâ se se recipit ad litteras Borysthenis carpentis vestis, salutatum, Potentissimam & Invictissimam Imperatricem. Quām solenni apparatu? quo ve fucrit honore exceptus? Exili nequeo versu, qua ibi facta, sonare.

Cum facie mores cui dat natura pudicos,
Et raras dotes auimi, fideique togatae,
Cujus in ingenio veterum mens alta Parentum,
Et vigor, & laeto gravitas immixta decori.
Cujus in ore nitor, frons clara, & eburnea Cervix,
Et facies nivea, & roseo suffusa Colore,
Qualis in apprica, pendentibus, arbore pomis
Apparet color; Advenit *Sapiens CATHARINA*:
Dans Roxolano Populo imperialia Jura.
Quae virtute sua veteres Heroidas æquat:
Fæmina Digna illis; quas aurea condidit ætas.

Sed quid ego video? -- Socialia fædera tantos
Inter Regnantes, quam visu dulcia nobis!
Cordis commonstrant gratantis mutua vota,
Chara Soror, Fraterque velut sermone tenentur.
Tityre, cerne, rogo, quali dignatur honore
Hæc Pandora (*) Jovem nostrum, Dominumque Potentem (**)
Et Proceres Regni quam Comis suscipit omnes (***)
O! Te felicem, Patriam ter, terque bœatam

B 2 Impē-

(*) Pandora mulier formosissima, & gratiosissima, cui singuli Dii sua dona dederunt scilicet *Pollæ Sapientiam, Venus Decorem, Apollo Musicam, Mercurius Eloqueniam*. Unde dicitur *Pandora*; quasi omnium donum, vel ab omnibus donata.

(**) Serenissima & Invictissima, ac semper Augusta: *Sapiens CATHARINA II.* Totius Russæ Imperatricatrix Serenissimum STANISLAUM Augustum Regem dignata est Ordine Equitum S. Andreæ Apostoli, hocque insigni in toto Imperio præ ceteris primo, de suis homines deposito decoravit, hunc amansissimum Patrem Patriæ Polonæ.

(***) Ordine Equitum S. Alexandri Nevensis plures Regni Proceres optimè de Rege & Rcp. meritos condecorare dignata est abunde effusò dono gratiarum Thesauri sui.

Imperiō AUGUSTI, & tali Junone secundā (*)
Ipse toro residens herboſo Scythicus Amnis, (**) Carbaseæ, viridi velatus tegmine pallæ
Frondeque populeâ cinctus, cannâque palustri,
Lætitiae ſenſit dulces ſub pectore motus
Muſarum ſacros cantus, plauſusque faventūm.
Populeas inter frondes, & amæna vireta
Perlustrans tacitis oculis, & mentibūs omnes,
Illos præprimis: Quos cingit fulva Corona,
Semideūm blandos oculos miratur, & ora.
Fluctibūs hinc ſpumat multis, turgetque ſuperbus;
Postponit fluvii, ac amnibus omnibus unus:
Quod fuerit binð ſceptrō, & diademate clarus;
Tandem ſic blandis compellat vocibus ultrō.
Ingridere o! quicunque es (ait) quem Numina poſcunt,
Felix, ac noſtris ſucede penatibus Hospes
Gens Dīs eara, hominum generi veneranda Propago
Dii tibi ſint faciles. Dominos ego noſeo Potentes:
Imperium terris æquastis, Nomen Olympo.
Salvete Illustres aniinæ, & gratiſſima nobis
Numina: vos primus novit, vos ultimus orbis
Vos cœlo poſitos veneratur veſper & ortus.
Hæc dum lætitiae dat festæ ſigna Boryſthen
Ex noſtris oculis Princeps diſparuit ecce.

Tity-

(*) Juno, Filia Saturni & Opis, Soror Jovis, Dea Regnorum est habita. Junonem, à juvando credo nominatam: ait Ambr. Cal.

(**) Boryſthenes dicitur fluvius Scythia ſecondam Iſtrum omnium maximus, cuius aquæ ad potandum ſunt ſavillimæ, & magnos Pifces alunt nulla habentes ossa, propti reſtatur. Ambr. Cal. In hoc fluvio peracta ſunt mutua ſalutationis officia.

Tityre, scisne? pedem quò movit Rex, Decus orbis
Lechiaci? dicas, quali consistit in ora.
Heu video redeunt iterum momenta doloris,
Inque novos, mutant mi Tityre gaudia, luctus.

T. Mente bona fueris Jola, depellito curas
Tristes, interdum miscentur tristia lætis.
Korsuń (*) habet Regem nativi ditio Regni,
Mox illò veniet Cæsar, mox Ille JOSEPHUS
Quem penes Imperii Romani Summa potestas:
Gens vetus illa nimis, totum celebrata per orbem;
Felici totum quæ complet Nomine mundum.
Nam quò non penetrat virtus, operosaque rerum
Gloria? quæ laudum Gens est ignara JOSEPHI?
Non sua Majorum se limite continet ample
Gloria, sed priscos Generis contendit honores
Vincere, Clarorumque decus geminare Parentum.
Cujus in ingenio virtutis Imago Paternæ
Et mentis decor, & studium probitatis & æqui
Emicat, & cultæ füavis facundia linguae.

J. Tityre jam venit, jam Regia panditur Illi (**) Dant
Oscula quæ roseis figebant pressa labellis

(*) Korsuń est Civitas parva in Ucrania, seu inferiori Volynia. Ubi quondam facta est rebellis Conspiratio per Zaporienses Cosacos aduersus Regem Joannem Casimiriū & Kemp.; ibi sunt Fraternali Monarcharum Conventus, ibi statuuntur sedera amicitiæ, scilicet: Serenissimum Josephum II. Imperatorem Romanorum inter, & Serenissimum Stanislauum Augustum Regem Poloniæ.

(**) Magnus Ille Josephus semper Augustus Cæsar ingrediens Regiam Serenis-

Dant repetita sibi, Cæsar cum Rege Polono:
Compellatque Duxem nostrum sermone secreto.
Qui, qualis fuerit? non audio Tityre planè
Nam clamant, vivat STANSLAUS, pivatque JOSEPHUS.
Hæc ego defixis oculis dum singula cerno;
Aurea restituat solidam concordia Pacem.
Rebus, Credo, tuis melior fortuna favebit
Lechia, sed merito sunt consignanda Colossis
Hæc loca, quæ præsens Cæsar sacravit, & illa;
Quæ sapiens CATHARINA secunda revisere fecit.
Nec dubito, quin sit Gens erectura Colossum
Rex AUGUSTE Tibi, Qui talia commoda curas.
Semita quæ solis, Lunæ qui cursus, is idem
Rex est Gestorum post sæcula multa Tuorum.
Unde; Tua interitum non unquam facta verentur,
Concedet Gestis, genium, per temporis omnem
Circuitum, nova fama Tuis, & grata vetustas.
Qui modò clarus, eris post funera major, ut Arvo
Mandatum semen glebis ubi putruit astis.
Concepta virtute redit natalibus agris,
Fænore centeno gratum locupletat arantem.
Gratulor, in gravidis libris Tua gloria vivet
Pro Cura Patriæ serâ celebrabêre Famâ;

T. En Jola! num sim, simulata mente, locutus?
Gaudendum, quantô Regem dignantur Honore,
Sangvine Cæsareo nati, Fraterque sororque.

Quies

Qui Stanislai his verbis expressit thesseram affectus, & officium mutua
amicitia Vous avez voulu me voir, vous avez ordonné, me voila.

Quis vidisse (satis fuerat, venerentur, amentque)
Regem (*) Sors ortus, Cui dat Regale Tribunal,
Et quas, Principibus multis natura negavit
Corporis ac animi dotes, has contulit Illi.

J. Quæ tam tarda teret Regem inora, Tityre scisne?
Jam dixeré sibi vale Rex & Cæsar amicum (**)
Quid supereft tanti? pertæsa est Regia Regis
Tristitia grandi premittit *Varavia*, Nosque:
Ne nimia Cura victus, magnoque labore,
Extenuet vires lassatas, *Gentis Ocellus*.
Sæpe Deos supplex, prece devenerâre benignos
Tityre, subsidio sint forti, Numina Regi.

T. Sciveris esse *Ducem* salvum rectèque valentem
Fertque retro gressum Clementi Numine vectus.

J. Hem quid ais? Totum me Tityre chare bæsti
Sed non falle, rogo, sed dic hæc noveris unde.

T. Rure vides redeo, vidi mea rura, bovesque,
Et capras & oves, & quid mea prata pererrat.

Per

(*) Serenissimus Josephus H. Cæsar semper Augustus: post habita Consilia cum
Rege Poloniarum, dixisse fertur; Qui viderit Regem Poloniæ statim amet
eum oportet, sitque Illi fædere amicitia conjunctus.

(**) Sedens iam in carpento Serenissimus Cæsar, datis sibi adinvicem manib[us]
cum Serenissimo Rege Poloniarum, his Eum verbis ultimum Vale dicentibus
allocutus est: Je vous prie, soyez mon Ami, & comptez sur tout, que j'y ai en
l'honneur de Vous dire.

Per nemus hoc abiens, en audio dulce Canentes,
Audio; nil video, pergo, mihi tanta placebat
Musica. Longè aliud, nostræ-dant quale puellæ,
Dum mulgent pecudes, abigunt, dum rure boantes;
Carmen erat. Pergo, tandemque sub arbore Trigam
Virgineam video, chelyn altera, et altera Systrum,
Tertia nescio quid (mihi res invisa) tenebat.

Sint homines? dubito, videam vel spectra? timebam.
Obriguit pectus coit formidine sanguis.

Inde pedes retrahens, cursum meditabar ad ædes,
Et forsan videor, Surgunt hæ, *Tityre* clamant.

Tityre siste pedem, (miror qui nomina norint)
Tityre siste gradum, tibi nostrum nulla nocebit.
Sisto, datis manibüs comis me quæque salutat.

Altera se *Pacem* se se altera *Relligionem*,

Altera *Justitiam* se se dicebat, & ecce:
Unanimes roseo memorabant istud ab ore.

Nos tres *Triga* sumus, *Sylvâ* hâc, hanc figere sedem

Nobis perplacuit, quorumvis finibus exul

Nostrum quæque, vagans Colluget, nullibi tutas
Reperimus portas, ex omni pellimur Orbe.

Impietas, & Mars, ^{et} fraus nunc omnia regnant.

Hic in Lechiacis habitabimus urbibus, hic, hic,

Varsaviæ sedem figemus, & exulet illinc

Mars ac impietas, ac fraus nil juris habetis

Nil nihil. Princeps Quem nos formavimus, horâ

Hac Tibi reddetur. *Pacem* ceu semper amavit,

Justitiam Coluit veluti pietatis amator;

Sic hoc, quod voluit, proficiscens, omne reportat.

Hic

Hic pax, hic pietas concordia corda vigebunt:
Hinc mars, hinc lites, & fraus hinc omnis abibit.
Jam jam DUX aderit, neftamus ferta, decenter
Excipiamus Eum, nobis habitacula Princeps
Ille dabit, nostri constans Protector, Amansque.
Hæc milii Triga dedit responfa, Tibique repono
Jola, Tu quid ad hæc dicis? credisne? sed audi,
Unde venit strepitus? quis clangor & iste tubarum?

J. Quas ego? --- Sed dubias præstat componere mentes.
Expectata dies tandem, cælestibus æquis
Affulxit terris, & votis sæpe petita:
Stirpe Fagellonum, quâ Rex oriundus avitâ,
Jam repetit fedem, populi jam gaudia complet.
Jam video denso glomerari pulvere nubes
Jamque tubæ, lituque sonant, & tympana, lætâ
Pulsa manu, raucis fremit, undique Cantibus æther,
Adventusque Virûm fremitusque ardescit equorum.
Tityre --- jam subeunt equites, urbique propinquant
Compositi turmis, it clamor & agmine facto
Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.
Audisne? in nubes atro disploditur igni
Machina, ceu rutilo vibratus ab æthere fulgor
Cum sonitu venit, & perrumpit fulmine nimbos.
Læta satis, dulci, fora sunt, & compita plena
Murmure, concurrunt juvenes velut agmine facto, .
Immixtique viris pueri, senibusque puellæ,
Felicem adventum gratantes pectore læto:
Excipiunt Regem votis, & Carmine festo,

C

Gra-

Grataque finitimus responsat montibus Echo
Longævæ exoptans felicia fata salutis.
Ipsi adeo Proceres, gemmis ostrōque decori,
Frænatis lucent in equis: quos omnis euntes
Turba diu mirata, fremit, juvenumque, senumque.
En! nova declarant sublatō ad Sidera vultū
Gaudia, lætitia perfundunt pectora dulci.
Inter Quos Regni Primas, Magnusque sacerdos
Cujus ab ore, velut resoluti nubibūs imbres
Verba Periclaeo promanant, culta lepore,
Musarum Columen, veræ pietatis amator,
Templa Deo, doctisque sacrans Collegia Musis.
Plurima cui debet Gens, cui dat magnus Honores
Jupiter, Ingenium Phœbus, (*) Cyllenius (**) ora,
Hic lætabundo Regem, Fratremque salutat
Corde, simul junctis Patribūsque Virisque Senatūs.
Ingredere ô Princeps (rogitant) Cui Sceptra Deūm Rex.
Donat, & in Sedem Regni vocat omne fausto.
Ingredere ô animis æquis: mentemque benignam
Subjectis ostende tuis: tua jura libentes
Accipimus: tuus, ô Hospes divine, quid optes,
Explorare labor: nos iussa Capessere fas est.

Mox seriunt omnes festivis cantibūs astra,
Templa dicata: citò Clerus concentibus implet,
Grata Deo reddens pro salvo Principe vota.

Quæ?

(*) Phœbus id est Apollo, Filius Jovis & Latonæ, Scientiarum Deus, Praeses Musarum in Parnasso, Helicone & Pindo.

(**) Cyllenius, dicitur Mercurius Jovis & Maia Filius, Deus eloquentia, & interpretis, aut Nuntius Deorum.

Quæ? & Tibi ~~✓~~, grates debentur *Bekler Galerie?* (*)
Pharmaca quod nemo miscente, peritiū ægris
Applicat, & morbis tam felix nemo medetur.
Quæ Tibi Vir grates debentur? Fama perennis.
Post varios casus, post tanta pericula viarum
Post tempestates, æstum, frigusque nocivum
Continuos ventos, pluvialia tempora cœli:
Auxiliante Deo, quia Regem sospite vitâ
Reddis Varsaviæ nunc, custos Angele Regis
Auratis tabulis, tua Nomina Lechia mandet. (**)

T. Hæc dum vota litant alii, tu nulla litabis
Mi Jola Regi? vitâ Qui dulcior ipsa?

J. De grege Servorum quod sim *Ducis*, hæcne latent Te
Tity-

(*) Galenus est nomen Medici excellentissimi, ex Pergamo Asia urbe. Floruit temporibus Trajani adusque Antonini Pii tempora. Plurimo reliquias de re medica conscripta volumina. Scripta & dictionarium in omnia Hippocratis opera ordine litterarum. Fama est, 140 annos vixisse.

(**) Celsissimum Excellentissimum ac Reverendissimum Capitulum Cracoviense, Mense Julio, quod, spatiis duarum septuaginarum eommemorari dignatus est Cracoviae, Serenissimus Rex Poloniarum Dominus Clementissimus, obtulit Perillustri Joanni de Bekler duas tabulas ex auro puro fusis in thesseram gravitudinis, quod conservaverit in bona Sospitate facram Regiam Majestatem, itinere longo, multisque curis pro bono Patriæ lassatum: In tabulis sequens legitur inscriptio: Joanni de Bekler, Serenissimi Sianiski Augusti Regis Poloniarum, Magni Duci Lithuaniae &c. Archistro, et Consiliario intimo, eruditione Hippocratica percelebri, pro eo, quod Sue Majestatis valetudinem, in longo itinere à Regia Varsaviensi ad littora usque Boryszheni, ad colloquia cum Caibarina II. Totius Russiae Imperatricie, et Josepho II. Romanorum Imperatore habenda ac instructa exanimato, solicite feliciterque servauerit eam inde redux Regum optimus, Pater Patriæ, Genitissime suæ dolicium urbem Cracoviam beaverit: Prælati et Canonici Ecclesiae Cocephalalis Cracovicissim, bas tabular ex auro fusis formam libelli preferentes, in monumentum grati animi obtulerunt Cracovia IX Calendas Julii, Anno æra vulgaris MDCCCLXXXVII. — In hanc Urbem Ci- vium frequentiâ, Sede Regia, & Mularum studiis florentissimam iusit Carm. Georgius Braunius.

Hic Homines, hic Rex, hic habitantque Deus.

Tityre? (*) Non fugio pro Illo, seu grande periculum
(Quod tamen avertat summi Clementia Patris)
Sive laboris onus: vitam cum corpore fundam.
Sed mihi dic referam, quas dignas Principe grates?
Non opis est nostrae, condignas condere laudes.
Me gregis esse Ducem nosti, pastoria tantum
Canto, Principibus cantat Divinus Apollo.

T. Sit nobis voluisse satis, sit honesta voluntas
Grata tibi, parvo superi quoque munere gaudent.

J. Sciveris o! Princeps te longo grata sonabit
Posteritas ævo. Nec vates promptius ulli
Quam Tibi sudabunt. Pietas Tua, sancta fidesque,
Materiam laudis, virtus dum stabit, habebunt.
Annales Regni, qui scribit Lauriger Ille
Vates, (**) qui fuerat Sociusque Comesque viarum
Principis, Hic prelo mandabit singula facta;
Quas gesti curas, tuleras magnosque labores;
Aris pro focisque, suis pro civibus olim.
Infreta dum fluvii current, dum montibus umbras
Lustrabunt Convexa, Polus dum fidera pascet,
Dum vehit amnis aquas, dum cultus grama campus:
Semper honos, Nomenque Tuum, laudesque manebunt.

Dij Tibi (si qua pios respectant numina? si quid
Usquam Justitiae est, & mens sibi conscientia recti)
Præmia digna ferant. Quæ Te tam læta tulerunt
Sæcula! Qui tanti Talem genuere Parentes?
Te Deus incolutem servet, Te prosperet opto,
Ipse diu, vitæque tuæ det mollia fata:
Aspiretque Tuis cæptis sanctoque labori,
Hoc precor, hoc mecum quoque, Concio tota precatur.

(*) Ex singulari Gratia Se. Regiæ Mttis Domini Clementissimi, die 15. Januarii 1786 recepi diplomma pro munere Aequalis Theologi Regi.

(**) Adam Naruszewicz, Episcopus C. Smolenseensis, Magnus Notarius Magni Ducatus Lithuaniae, est Annalium Regni purissimus Scriptor, quem ob summam eruditonem, excellens ingenium Serenissimus & Clementissimus Dominus in numerum laureatorum Poetarum adscivit.

XVIII. 2. 1135
<http://rcin.org.pl>

1929

X
XVIII.2.M35